

„ZAVEZA LJUBEZNI“ – RAZLAGA p. KENTENICHA

Besede za razmislek, kot priprava na sklenitev Zaveze ljubezni 2020,

marec 2020,

5. RAZMIŠLJANJE

misli patra Kentenicha

Med svojim obiskom Schönstattske družine v Urugvaju, je pater Kentenich župnijo Nueva Helvecija na jugu države, pripravljaj na sklenitev Zaveze ljubezni z Božjo Materjo. Schönstattska družina jo kliče Mati Trikrat Čudovita - MTA. V treh dneh pred sklenitvijo Zaveze ljubezni, je imel krajša predavanja za različne skupine. Dne 18. maja 1948, je cela župnija v procesiji poromala od župnijske cerkve do kapelice, kjer so z Božjo Materjo sklenili Zavezo ljubezni. Spodnji zapis, je sestavljen iz več nagovorov, ki so nastali ob tej priložnosti. Besedila so zbrale, združile in objavile Marijine sestre iz Argentine.

1. SVETOST

SVETOST JE DAR SVETEGA DUHA: Verjetno poznate pregovor: „Bližje Rim, mlačnejši kristjan.“ Smo daleč od Rima, zato teh besed za vas, ne morem uporabiti. Da bodo zvene le primerne, jih bom uporabil nekoliko drugače. V stavku zamenjajmo nekaj besed, smisel pa bo ostal isti. Besedilo se sedaj glasi: „Bližje Cerkvi, manj pobožen. Bližje svetišču, manj svet.“ Seveda bi moralo biti obratno: „Bližje svetišču, sveteljši sem.“ Takšno versko gorečnost je v njegovem času, doživljal sveti Vincencij Pavelski. Pogosto je romal v razna svetišča in vsakič je ugotovil, da ljudje blizu svetišč živijo bolj sveto kot tisti, ki so oddaljeni od njih.

Od leta 1943 imate tukaj svetišče, ki je posvečeno Materi Trikrat Čudoviti. Poglejmo v svojo notranjost in se vprašajmo ali bi lahko z Vincencijem Pavelskim rekli: „Odkar je svetišče tu pri nas je postalo življenje naše skupnosti in moje življenje, veliko bolj sveto.“ Ne bi bilo prav, če bi veljalo: „Bližje svetišču, mlačnejši kristjan.“ Če bi bilo tako, tedaj ne bi bili vredni svetišča, zakaj v tem obstaja razlika med našimi in drugimi svetišči.

SCHÖNSTATTSKO SVETIŠČE NAM PODARJA SVETOST ZA VSAK DAN: V drugih svetiščih je Božja Mati stopila na zemljo, da bi delila milosti. Tudi tu se je Mati Trikrat Čudovita spustila v svetišče, vendar daje samo toliko milosti, kolikor prejme naših darov. Božja Mati zahteva, da si ljudje resno prizadevamo za svetost. Želi, da ljudje živimo pobožno življenje in nam za takšno življenje, daje potrebnih milosti. Mar vaše duše ne postajajo nemirne? Mar pogosto ne mislite, da je sveto in pobožno življenje, samo za duhovnike in redovnice? Vem, da tudi pri vas obstajajo takšne napačne predstave o svetosti.

SVETI SMO, KO ZVESTO OPRAVLJAMO SVOJE VSAKDANJE DOLŽNOSTI: Vedno kadar tako delamo, smo deležni obilnih milosti, zlasti ob praznikih. Še posebej na današnji praznik, na presveti praznik Binkošti. Božja Mati v svetišču sklepa roke za nas. Sklepa jih prav tako, kakor jih je sklepala sredi apostolov v dvorani zadnje večerje, na dan prihoda Svetega Duha. Lepo in dobro bi bilo, da z Njo sedaj sklenemo roke in kličemo: „*Pridi Sveti Duh!*“ Zares, če danes tega še niste storili, storite to sedaj v tej uri.

Pod katerimi zaznavnimi simboli, se je Sveti Duh spustil na učence? Zgodbo verjetno poznate iz Svetega pisma. Sveti Duh je ob zvoku hrumenja viharja, prišel v podobi ognja in v podobi ognjenih jezikov. Trije simboli nam simbolizirajo trojno milost, ki jo je Božja Mati izprosila prvi Cerkvi.

BOŽJA MATI, V SVETIŠČU PROSI ZA NAS TROJNO MILOST SVETEGA DUHA:

- prvi simbol: HRUMENJE VIHARJA,
- drugi simbol: OGENJ,
- tretji simbol: OGNJENI JEZIKI, *prim. Apd 2, 1-3*

- **prvi simbol: HRUMENJE VIHARJA:** Ko hrumi vihar, z dreves pada suho in uvelo listje. Enako je tudi v našem duhovnem življenju. Ko hrumi milost skozi dušo, odpade vse polovičarstvo. To naše polovičarstvo in šibkost, pogosto zelo močno čutimo. Sveti Avguštin je to izrazil s prisposodobno. Našo dušo primerja s človekom, ki mu je zjutraj težko vstati. *"Želi vstati in ima veliko dobre volje, toda vedno znova in znova se pogreza nazaj med blazine."* Sveti Pavel to opisuje z besedami: *"Če pa delam to, česar nočem, tega ne počenjam več jaz, ampak greh, ki prebiva v meni."* Rim 7, 20

V nas se res skriva veliko polovičarstva. Radi bi bili pobožni in dobri, vendar že ob prvi priložnosti odpovemo. Na primer: Žena, naj bi bila možu za pomočnico in pri tem obvladovala svoje muhe. Vendar ji tega ne uspe pokazati, ko pride za to priložnost. Mož naj bi bil ženi v veselje in vemo kako pogosto mu to ne uspe. Prisposodbo svetega Avguština, lahko prav dobro razumemo. Kako pogosto bi bili radi drugačni, vendar ne zmoremo.

Zdaj nastopi vihar Svetega Duha in pomete z polovičarstvom v našim duši. Bodimo na to pripravljeni, vendar ne tako kot mlačni kristjani. Ti se spomnijo svoje vere samo ob praznikih in tudi ne živijo iz nje. Sveti Duh zahteva, da Božja Mati sklene svoje roke. Zahteva tudi, da se v molitvi okoli Nje zberemo tudi mi in z Njo sklenemo roke.

Sedaj si živo predstavljajmo, kako Božja Mati v našem svetišču, sklepa roke in prosi za nas Svetega Duha. Če se naše polovičarstvo še vedno noče omehčati, tedaj smo za to krivi predvsem sami. Premislimo ali smo z Božjo Materjo dovolj prosili Svetega Duha? *"Blagor lačnim in žejnim,," prim. Mt 5, 6* zakaj tisti, ki nimajo hrepenenja, ne morejo doseči ničesar. Tako smo zaposleni z zemeljskim, da nimamo časa za molitev. Imamo čas za želje vseh vrst, čas za vsako zabavo in čas za izredne stvari vsake vrste, ... itd. Toda kako malo imamo hrepenenja po Bogu. Zato nam je tudi tako težko, skupaj z Božjo Materjo moliti k Svetemu Duhu: *"Pridi, pridi Sveti Duh, ...!"*

Sveti oče govori o *"... kugi sekularizma, ..."* kar pomeni, o *"... kugi ločitve od Boga, ..."* Kuga je nalezljiva bolezen, ki iznakazi podobo človeka. Bati se moramo te okužbe. Mnogi, mnogi, tudi duhovniki in redovniki, so okuženi s to kugo sekularizma. Ne vedo več, kako živeti iz vere. Pravi kristjan, mora znati vsa svoja življenjska dogajanja, povezovati z Bogom. Sveti Pavel pravi: *"Naša domovina pa je v nebesih, od koder tudi pričakujemo odrešenika, Gospoda Jezusa Kristusa."* Flp 3, 20

- **drugi simbol: OGENJ:** Danes je na svetu veliko ognja. Poglejte si talilne peči v železarnah, koliko žareče snovi izbruhajo. In če bi z mano hodili po svetu, bi lahko videli tudi veliko ognja v očeh ljudi. To je ogenj sovraštva, ki je ogenj pekla. Obenem vidimo v očeh ljudi, tako malo ognja ljubezni do Boga. Sveti Duh nam želi podariti ta ogenj. Vendar moramo za ta dar, tu v svetišču, svoje hrepenenje združiti s hrepenenjem Božje Matere. Ogenj ogreva, osvetljuje in plameni navzgor. Sveti Duh želi doseči, da svetloba vere močno zasije v nas. Šele v tej luči, vidimo in prepoznamo smisel svojega življenja in Odrešenikov nauk. Dovolimo drobcu Božje modrosti, da deluje na nas: *"Prišel sem, da vržem ogenj na zemljo in kako želim, da bi se že razplamtel!"* Lk 12, 49

V luči vere razumemo, da mora biti naše življenje, življenje odpovedi. Samo v luči vere, dobi ideal devištva in zakona drugačno veljavo. Naš čas nima smisla za devištvo. Ko je naš Odrešenik prvič osvetlil ideal devištva, je rekel: *"Kdor more doumeti, naj doume"* Mt 19, 12b Odrešenik je vedel, kako ima zemeljski človek malo posluha za devištvo. Sveti Pavel, ob neki priložnosti daje nasvete glede zakona. Na koncu zaključí z besedami: *"Hočem, da bi bili vi brez skrbi. Kdor ni oženjen, skrbi za to, kar je Gospodovo, kako bi ugajal Gospodu, Samska in deviška skrbi za to, kar je Gospodovo, da bi bila sveta po telesu in po duhu. ... To pravim vam v korist; ne zato, da bi vam nastavljal zanko, temveč zato, da bi mogli pošteno in nemoteno služiti Gospodu. ..."* prim 1 Kor 7 32-35

Mnogi danes verjamejo, da je devištvo eno samo odrekanje. To je seveda napačno razumevanje devištva. Pravo devištvo je v tem, da se duša popolnoma in nedeljivo preda Gospodu. Potem lahko Sveti Duh počiva v tej duši. Kako čudovita je neomadeževana deviškost! Devica Marija se je kot dekle, pred Bogom zavezala deviškemu življenju in s tem postala zastavonoša deviškega gibanja. Zaradi tega v svetišču tako rada deli milosti devištva. Ker današnji človek ne razume več pravega pomena devištva, nam Božja Mati daje luč za njegovo pravo razumevanje. Kako pusta bi bila Cerkev in svet, če bi ostala brez devištva obeh spolov? Koliko velikih milosti, so nam izprosili redovniki skozi stoletja. Če ne bi bilo deviških duš, ne bi bilo čistih zakonov. Deviški človek, s svojim dosledno čistim življenjem, daje zgled zakoncem kako se lahko v življenju obvlada spolni nagon. Zato mnogi zakonci, dolgujejo svojo zvestobo deviškim dušam. Luč Svetega Duha, sije tudi na krščanski zakon. „*Kar je torej Bog združil, tega naj človek ne ločuje.*“ **Mr. 10, 9** Sveti Pavel opozarja na skrivnost zakonske zveze. Mož je zastopnik Kristusa, žena pa je predstavnica Cerkve. Kakor Cerkev nesebično služi Kristusu, tako naj žena služi možu. Kakor je Kristus zvest Cerkvi, tako naj bo tudi mož zvest svoji ženi. Kakor je Kristus v središču vse zgodovine, tako mora biti tudi mož v središču družine. Kakor je Kristus prelil kri za Cerkev, tako se mora mož žrtvovati za družino in ne iskati le sebe.

Ogenj razsvetljuje. Dragi Bog, nam v svetišču podarja Božjo Mater in Božja Mati prosi Svetega Duha, da s svojim ognjem prežari vašo župnijo.

Ogenj daje moč. Tako tudi Sveti Duh daje moč in milost, da te velike resnice razumemo in živimo. Angleški pisatelj pravi: „*Današnji človek potrebuje samo eno Sveto pismo, to je sveto življenje kristjanov.*“ Drugi pisatelj pa pravi: „*Lažje bi sprejel Kristusa, če bi kristjani res živeli po Evangeliju.*“ Toliko ljudi hodi v cerkev in tako malo si jih prizadeva živeti to, kar so slišali, molili in doživeli. Naša velika naloga je, da živimo zgledno krščansko življenje. Z življenjem moramo pokazati, da Kristus res živi. Naš Odrešenik nam je dejal: „*Ne pojde v nebeško kraljestvo vsak, kdor mi pravi: »Gospod, Gospod,« ampak kdor uresničuje voljo mojega Očeta, ki je v nebesih.*“ **Mt 7, 21** Kako hladen je danes svet. Današnji človek je osredotočen le na udobje. Tam kjer živijo kristjani, mora vladati ljubezen. To je nedvomno velik dar Svetega Duha. In kakšen je pogoj, da Svetega Duha prejmemo? Z Božjo Materjo moramo v svetišču skleniti roke. Mati Trikrat Čudovita je s to župnijo že sklenila Zavezo ljubezni. Sedaj si želi obnove te Zaveze ljubezni. Zaveza se sklepa med dvema osebama. Kdo sta ti dve osebi? To sta Božja Mati in jaz.

Božja Mati se je v Zavezi ljubezni obvezala, da vaša župnija spet zagori v sveti ljubezni in se v tem ognju konča polovična ljubezen. Obvezala se je še, da v nas vzpostavi zdrav odnos do življenja, da bomo živeli po njem in dajali svetel zgled drugim.

Mi pa smo se v Zavezi ljubezni obvezali, da bomo v vseh svojih stiskah pohiteli v svetišče. Obvezali smo se k prizadevanjem, za neločljivost naše vere in verske prakse. Trudili se bomo za čist pogled na življenje. Obvezujemo se za oblikovanje svojega življenja po nraavnem in nadnaravnem nauku Cerkve, kar bo Cerkvi dajalo najlepše spričevalo.

- **tretji simbol: OGNJENI JEZIKI** Preden se je Sveti Duh spustil k apostolom, so bili boječi in si niso upali odpreti ust. Potem pa so v moči Svetega Duha, pogumno govorili vse tedaj znane jezike. Tudi nam želi Sveti Duh dati enake darove, kakor jih je dal apostolom. Želi nam izprositi milost molitve in moč za obrambo vere v vseh okoliščinah. Vse te milosti nam bo posredoval po Božji Materi v svetišču.

Nemci imamo star pregovor, ki pravi: „*Pravi mož je tisti, ki zna moliti!*“ Na žalost je danes obratno. Danes je „*pravi možakar*“ tisti, ki več ne moli. Sveto pismo govori o potrebnem ravnotežju med delom in molitvijo. Današnji svet je v razsulu, ker vse preveč dela in se zabava in toliko manj moli. Kristjan, ki ohranja zvestobo molitve, lahko izprosi vse. „*... Resnično, resnično, povem vam: Če boste kaj prosili Očeta v mojem imenu, vam bo dal.*“ **Jn 16, 23** Če je zaprosena stvar dobra za naše zveličanje, bomo to prejeli. Božja Mati nam želi iz svetišča posredovati vse te milosti.

Med kulturnim bojem v letih 1871-1878, v večinoma protestantski Prusiji je Bismarckova oblast aretirala in vklenila nekega škofa. Imel je veliko zaupanje, da bo kmalu osvobojen. Toda oblast tega ni hotela dopustiti in zdelo se je, da škof moli in zaupa zaman. Vendar se ni pustil zmesti. Hrabril se je z mislijo: „Molitev ima dolge roke.“ To pomeni: „Z molitvijo dosežemo vse.“

Druga zgodba je zgodba nekega državnega ministra. Bil je velik ljubitelj molitve in drugi ministri so ga pogosto našli zatopljenega v molitev. Na to so ga tudi opozorili, vendar jim je vedno odgovoril: „Medtem ko Giménez moli, vlada državi.“ Dragi možje, ko molite vladate družini.

Pripovedujejo o mladem duhovniku, ki naj bi imel velike verske dvome, vendar je ostal miren in srečen. Kako je to mogoče? Ko je bil majhen, ga je oče pogosto jemal s seboj na polje in mu tam pripovedoval, da moramo vedno gledati Boga, stoječega v ozadju vsega kar se zgodi. Ta preprosta očetova lekcija, se je globoko vtisnila v njegovo otroško dušo in mu tudi pozneje pomagala pri njegovih življenjskih preizkušnjah. Če bi imeli več mož, žena in družin, ki tako verujejo, bi veliko lažje prestali čase preizkušenj.

Sveti Duh bi rad na nas prišel v obliki ognjenih jezikov. Toda mi moramo prej v svetišču z Božjo Materjo skleniti roke. Kdor noče moliti je preklet. Dobro je, če svoje otroke naučimo delati ali jim zapustimo premoženje, vendar je še bolje, da jim damo globokega molitvenega duha.

Ko sem bil pred nekaj meseci na sprejemu pri Svetemu Očetu, mi je ta dejal: „Naši kristjani so dobri, vendar nas čaka še veliko dela. Toliko je še nevednosti in zaradi tega ne znajo braniti svoje vere. Potrebujejo ognja od zgoraj.“ In kdo nam ga bo izprosil? Naša Mati Trikrat Čudovita iz svojega svetišča. Ponuja nam milost spremembe naše notranjosti. Ali jo bomo prejeli je odvisno od nas.

Vsak človek ve za svoje prelomne trenutke v življenju. Tak je bil vaš trenutek, ko se je Božja Mati spustila v sem v vaše svetišče. Svet danes doživlja velike spremembe. Od tega kako se bomo odzvali na želje in prošnje naše Matere Trikrat Čudovite v svetišču je odvisna naša usoda. Ali smo pripravljeni sodelovati pri prenovi sveta?

„Ne pojde v nebeško kraljestvo vsak, kdor mi pravi: ›Gospod, Gospod,‹ ampak kdor uresničuje voljo mojega Očeta, ki je v nebesih.“ Mt 7, 21 Voljo in zapoved Boga in Božje Matere poznamo. Zdaj moramo ukrepati.

2. SVETIŠČE

ROMARSKI KRAJI: Sveta Cerkev pozna številne svetnike. K nekaterim se verniki zatekamo pogosteje. Eden takih je sveti Vendelin, zaščitnik polj. Imamo tudi svetišča, v katerih kličemo Božjo Mater in se zatekamo k njej. V teh svetiščih Božja Mati deli posebne milosti.

Tudi tu v tem svetišču, Božja Mati deli posebne milosti. Kakšne milosti deli tu? Kdor pozna zgodovino romarskih krajev ve, da začne tam nenadoma izvirati studenec milosti. Tudi tu na tem kraju, izvira studenec milosti. Vendar ga seveda ne vidimo s telesnimi očmi. Zato pa je izvir duhovnega vrelca, toliko očitnejši. Milosti, ki jih prejmemo tu so duhovne narave. To je posebnost naših svetišč. Vendar ne smemo pričakovati, da bo začela voda duhovnega vrelca, izvirati preko noči. V Svetem pismu si pogledajmo začetek 5. poglavja Janezovega Evangelija. *prim Jn 5, 1-9* Pri Ovčjih vratih je bila kopel Betésda. Po ljudskem verovanju, naj bi v kopel od časa do časa, prihajal Gospodov angel in vzvaloval vodo. Vedno je ozdravel tisti, ki je po vzvalovanju prvi vstopil vanjo. Zato so tej kopeli pripisovali veliko moč. Nas pa zanima predvsem naše Marijino svetišče. Kakšna moč izhaja iz njega? Katere milosti deli tu Božja Mati?

BOŽJA MATI V NAŠEM SVETIŠČU DELI TRI MILOSTI - TROJNO MILOST:

- prva milost, DA RAZUMEMO DUŠNE IN DUHOVNE NADNARAVNE DOBRINE,
- druga milost, DA V SRCU BOŽJE MATERE, VEDNO NAJDEMO ZAVETJE,
- tretja milost, DA TUDI SAMI NUDIMO BLIŽNJIM ZAVETJE V SVOJEM SRCU,

- **prva milost, DA RAZUMEMO DUŠNE IN DUHOVNE NADNARAVNE DOBRINE:** V tem svetišču, se milosti prvenstveno ne kažejo v ozdravljenju teles in ne v rešitvi naših gmotnih stisk. Namerno rečem „prvenstveno“ ker tudi tu dobivamo take milosti, vendar ne takoj. „*Iščite najprej Božje kraljestvo in njegovo pravičnost in vse to vam bo navrženo.*“ **Mt 6, 33** To kar nam želi Božja Mati tu najprej podariti je razumevanje duhovnih in nadnaravnih dobrin. In ko smo to razumevanje dosegli, nam bo podarila tudi telesno zdravje in gmotne dobrine.

- **druga milost, DA V SRCU BOŽJE MATERE, VEDNO NAJDEMO ZAVETJE:** Druga milost, ki nam jo daje Božja Mati v svetišču je domačnost Božje Matere naši duši. Današnji človek je postal v duši brez korenin in duhovno brezdomec. Vzrokov je več. Svet danes preplavljajo številni nezdravi miselni tokovi. Kdor ima premoženje je v strahu, da ga bo že jutri izgubil. Nikoli v človeški zgodovini, ni bila beseda nečimrnost tako otipljiva, kakor je danes. Ozrimo se na današnje stanje v Nemčiji. Nekdanji velekapitalisti, so pri bombardiranjih čez noč izgubili vse. To je simbol imetja, ki na svetu trenutno stoji na majavih nogah. Danes imamo še kaj jesti, a ne vemo kako bo jutri. Ta negotovost pretresa naše duše. Tudi ljudje so postali zelo površinski. Počutijo se kot brezdomci. Verjetno poznate pesem, v kateri pesnik poje: „*Ne morem domov, nimam več domovine...*“ To pomeni: „*Nimam srca, ki bi me sprejelo, ki bi mi nudilo zavetje, v katerega bi se umaknil, kot ptica v svoje gnezdo.*“ Današnji čas je poskrbel, da smo brez doma in brez domovine. Neki pisatelj primerja današnji moderni čas z brezdomnimi vranami. Te se vznemirijo, ko se približuje nevihta. Tudi skozi današnji čas divja nevihta in velik potres. Ljudje smo sami krivi. Vrane kričijo, sodobni človek kriči. Kriči v časopisih, kriči v političnih razpravah, na volilnih shodih in še najbolj ob izbruhu vojne. Resnično, vrane kričijo tako, kot pred nevihto. Gorje tistemu, ki v taki situaciji nima zavetja! Pri tem ne mislim toliko na lastno hišo in materialne dobrine, te so tako in tako minljive, ampak na zavetje v srcu bližnjega.

Današnjemu človeku, želi Božja Mati podariti milost sprejetosti. Kaj mislimo s tem? Človeku brez doma, Božja Mati ponuja za dom svoje srce. Njeno srce je dobrohotno, ljubeče in razumevajoče. Razume vse, kar vznemirja srca ljudi, ker je vse to nekoč vznemirjalo njeno lastno srce. Samo nečesa ni poznala. Poznala ni greha. Toda vseeno je zelo trpela. Trpela je tako kakor, da je sama grešila. Vemo, da v njenem srcu, bije za nas Odrešenikovo Božje srce. Kakšna sreča je to za nas, da imamo v tem srcu zavetje in varnost! Srečni smo lahko, da se v nevarnosti, ko nas življenje trga na kose, brez strahu umaknemo v srce Božje Matere. Tu je naše svetišče. Vsak, ki v tem svetišču pogosto moli, nikoli ne postane brezdomec. V svojih mislih, besedah in dejanjih, smo vedno tako zelo človeški, zato moramo nenehno imeti svojo uteho v srcu druge osebe. Božja Mati bo poskrbela, da bo srce vašega moža zvesto utripalo za vas in enako tudi srce vaših otrok. Če pa vas vseeno razočarajo, potem bo Ona poskrbela, da nam to razočaranje ne zlomi srca, ampak najdemo svojo uteho, še globlje v Njenem srcu. To potem naredi naše srce široko in odprto, da v njem mnogi najdejo svojo uteho in zavetje.

- **tretja milost, DA TUDI MI NUDIMO BLIŽNJIM ZAVETJE V SVOJEM SRCU:** Blagor tistemu, ki ima danes zavetje, kajti kdor ima zavetje ga lahko ponudi drugim. Božja Mati zahteva od nas, da se ukoreninimo v njenem srcu. Vedno si želi imeti naše srce v svojem srcu. Prav tako želi, da naše srce nudi zavetje bližnjim. Kadar v svojem srcu nudimo zavetje bližnjim je to otipljivo znamenje našega bivanja v srcu Božje Matere. Zvestoba človeka, se napaja v zvestobi Božje Matere. Kadar me ljudje razočarajo in kadar me izkoriščajo, takrat se trudim, da zaradi tega nisem zagrenjen, ampak se skrijem še globlje v srce Božje Matere. Kadar se počutimo brez varnega zavetja; ko se zavemo, da naši otroci izgubljajo ta občutek varnosti doma; kadar začutimo, da je naš narod zapeljan in ne spozna več kraja varnosti in zavetja; kadar začutimo, da razpadajo katoliški zakoni, ker sta mož in žena opustila zvestobo; ko se naši otroci ne uspejo primerno poročiti; kam naj gremo tedaj? V svetišče k Materi Trikrat Čudoviti. Tam Božji Materi ponudimo polne roke naših resnih prizadevanj, da bi vsi ljudje našli zavetje in, da tudi sami nudimo zavetje potrebnim.

Srečen je človek, ki ima v današnjem času zavetje in, ki ima v sebi željo nuditi zavetje drugim! Blagor tistemu, ki v križih in viharjih, išče zatočišče v srcu Božje Matere, kajti tam najde vse tisto, kar potrebuje.

Kot smo rekli, nam Božja Mati želi posredovati trojno milost: • **Podarja** nam razumevanje nadnaravnih dušnih in duhovnih dobrin. • **Podarja** nam duhovno zavetje v njenem srcu. • **Oblikuje** naše srce, da bližnjim nudimo zavetje v svojem srcu.

Sedaj je vse odvisno samo od nas. Milost nam bo dana, če bomo našli pot v svetišče k Božji Materi. Jezus govori prav nam: „*Prosíte in vam bo dano! Iščíte in boste našli! Trkajte in se vam bo odprlo!*“ Mt 7, 7

3. ZAVEZA LJUBEZNI

SKLENITEV ZAVEZE LJUBEZNI: Pred tremi dnevi je k meni prišel gospod iz Montevidea z velikim šopkom vrtnic. Vprašala sem ga, zakaj je prišel sem v svetišče. Njegov odgovor je bil: „*Želim podpisati Zavezo ljubezni z Materjo Trikrat Čudovito.*“

V tem možu vidim vašo župnijo, vključno s tisoči in tisoči, ki bodo romali to svetišče v bodoče. Vsi prihajajo sem s šopki vrtnic. Ne prihajajo praznih rok, ampak s polnimi rokami. Vsi se zavedajo, da morajo v Zavezo ljubezni z Božjo Materjo, nekaj prispevati. Za vsako zavezništvo sta potrebni vsaj dve osebi. Tako je tudi v zakonski zvezi, kjer ženin in nevesta v zakonsko zvezo prineseta svojo ljubezen, sebe in svoje imetje.

Preprost mož, ki sem ga prej omenil je hotel podpisati Zavezo o ljubezni. Hotel je podpisati neko besedilo. Rekli boste: „*Saj še nikoli nismo videli tega besedila.*“

Kaj povzroči Zaveza ljubezni v nas? Glede tega želimo imeti jasno predstavo, saj kot zreli ljudje ne želimo početi ničesar, česar ne razumemo.

Kaj zahteva Zaveza ljubezni od nas? Ponovno pogledajmo gospoda s šopkom vrtnic. Tudi mi želimo v Zavezo ljubezni nekaj prinesiti.

Kaj pomeni Zaveza ljubezni? Na ta tri vprašanja vam želim odgovoriti, kar najbolj preprosto, saj mnogi še ne razumete, kaj Božja Mati pravzaprav želi v tem svetišču.

V Svetem pismu najdemo veliko ljubezenskih zavez ali bolje rečeno različnih Zavez ljubezni. Prva Zaveza ljubezni je potekala med Bogom ter Adamom in Evo. Na eni strani stoji Bog, na drugi pa človek. Kaj želi Bog podariti človeku? Podariti mu želi življenje v tesnem prijateljstvu s seboj in ga osvobodil nagonskega življenja. Prva človeka naj bi bila svobodna, obvarovana trpljenja in smrti. In kaj Bog zahteva v zameno od Adama in Eve? Bog želi, da njegovim željam izrekata svoj prostovoljni „*da.*“

Bog je Adamu in Evi dal v raju čudovit dom. Vsega sta imela v obilju. Delo ju ni utrujalo. Imela sta eno samo omejitev. Samo od enega drevesa, naj ne bi smela jesti sadu. To je bilo edino, kar je od njiju zahteval Bog. Zahteval je le njuno pripravljenost sprejemati in se odzivati na njegovo voljo. Bog ju je želel obvarovati smrti in ju sprejeti za svoja bližnja sodelavca. Brez padca v greh, bi na svetu poznali le veselje in mir. Meseni človek, se ne bi upiral duhovnemu človeku. Bog je človeku veliko dal, toda človeška stran je odpovedala.

Človek se ni držal svoje obljube. Zato se tudi Bog ni bil več dolžan držati svoje obljube. Od takrat je svet postal eno veliko vojaško taborišče in veliko pokopališče. Od tistega časa obstaja smrt, kot posledica prelomljene Zaveze ljubezni. Od takrat je svet tudi veliko polje bolečine. Če bi prva človeka ostala zvesta Zavezi ljubezni z Bogom, ljudje ne bi poznali ne solza in ne bolečine.

Tudi človeško srce je postalo veliko bojišče. V njem divja boj mesa proti duhu. Vse vojne, vključno z pravkar končano 2. svetovno vojno, so rezultat prelomljene Zaveze ljubezni. Če bi lahko zbrali vse solze od takrat, bi nastalo ogromno morje solza. Vse to je posledica, prelomljene Zaveze ljubezni z Bogom.

Bog je s človekom, po Mariji sklenil drugo Zavezo ljubezni. „*Angel je vstopil k njej in rekel: »Pozdravljena, obdarjena z milostjo, Gospod je s teboj!«*” Lk 2, 28 Soudeleženca v Zavezi ljubezni sta Bog in preprosto judovsko dekle, devica Marija,. Kaj obljublja živi Bog? Obljubi ji, da se bo druga Božja oseba, naselila v njeno naročje, ki je Blagoslovljena med ženami. Večna Beseda bo sprejela podobo človeka in odrešila svet. In kako naj bi bila v tej Zavezi ljubezni, udeležena devica Marija? Njen delež v tej Zavezi ljubezni je njena pomoč pri rojstvu druge osebe Svete Trojice. Njena naloga je, da hrani in vzgaja, na koncu pa žrtvuje Jezusa na Golgoti.

Njena naloga v Zavezi ljubezni je njena prostovoljna pomoč pri delu odrešenja. Marija je s tem postala velika posrednica Božjih milosti. To je sijajno zavezništvo, čudovita Zaveza ljubezni. Adam in Eva sta bila predstavnika človeštva in s tem tudi naša predstavnika. Prelomila sta Zavezo ljubezni med Bogom in nami, zato smo vsi deležni toliknega trpljenja. Toda devica Marija je ostala zvesta Zavezi ljubezni. Do zadnjega diha je ostala zvesta Odrešeniku. In to je postalo blagoslov tudi za nas, ker je sklenila Zavezo ljubezni tudi za nas. Marija je naša predstavnica in zastopnica.

Spet pogledimo preprostega moškega iz Montevidea, ki je prišel sem, da bi sklenil in podpisal Zavezo ljubezni z našo Materjo Trikrat Čudovito. To ni bila Zaveza ljubezni Adama in Eve. Ali je morda to druga Zaveza ljubezni? Odgovor poiščite sami. Toda najprej vam želim povedati še nekaj drugega.

Božja Mati je sklenila Zavezo ljubezni z nami ljudmi leta 1914. Od takrat je minilo nekaj več kot 30 let. Ta tretja Zaveza ljubezni je bila sklenjena 18. oktobra 1914. Zdaj veste za kaj gre. Jutri je 18. maj, ki ni obletnica, ampak spominski dan na tisto Zavezo ljubezni. Božja Mati jo je sklenila v Schönstattu v Nemčiji in jo sklepa še sedaj v njenih svetiščih po vsemu svetu.

Kaj je bistvo Zaveze ljubezni z Božjo Materjo? Ta Zaveza ljubezni je enaka drugi Zavezi ljubezni iz Nazareta: „*Angel je vstopil k njej in rekel: »Pozdravljena, obdarjena z milostjo, Gospod je s teboj!«*” Lk 2, 28 Bog je obljubil, da pride Odrešenik na Zemljo v naročje device Marije in Marijo s tem tudi posveti. Druga Božja oseba si je izbrala to deviško naročje, da bi postalo Sveta zemlja. Bog je obljubil, da se bo s tega kotička sveta, začelo sveto gibanje, ki bo ustvarilo nove ljudi in nov družbeni red.

Božja Mati želi uporabiti vse, ki z njo sklenejo Zavezo ljubezni, kot svoja orodja. Torej je Zaveza ljubezni iz Schönstatta, zelo podobna drugi Zavezi ljubezni iz Nazareta. Z Božjo Materjo je Zavezo ljubezni leta 1914, sklepala majhna skupina fantov, med katerimi sem bil tudi jaz. Zavezo ljubezni, smo tudi podpisali. Božja Mati je pod besedilo Zaveze ljubezni v Schönstattu, položila tudi imena vseh, ki bodo sklenili Zavezo ljubezni z Njo v prihodnje. Med drugimi je bil to v Zavezo ljubezni z Božjo Materjo, vključen omenjeni preprost mož iz Montevidea. Svojo pripravljenost živeti v Zavezi ljubezni, ki jo je Božja Mati videla z duhovnimi očmi je hotel ta mož potrditi s podpisom.

Kdo med nami je pripravljen sedaj takoj napisati svoje ime pod besedilo Zaveze ljubezni? Adam in Eva sta bila v prvi Zavezi ljubezni, predstavnika vsega človeštva. Dne 18. oktobra leta 1914, so bili mladi fantje v Schönstattu zastopniki tistih, ki bodo Zavezo ljubezni podpisali kadarkoli kasneje.

Katere obveznosti vključuje Zaveza ljubezni? Preprost mož je prinesel šopek vrtnic. Šopek vrtnic pomeni popolno predanost in ljubezen. To je bil tudi dar, ki so ga fantje takrat 18. oktobra leta 1914, ponudili Božji Materi. To je bil dar, ki ga je Ona tedaj od njih zahtevala in pričakovala. Božja Mati se je sodelovanja v Zavezi ljubezni, naučila pri Bogu. Bog je zaklical: „*Nič brez Marije!*” In Božja Mati mu je namesto nas odgovorila: „*Nič brez nas, ki smo poklicani!*” V tistem času, smo veliko govorili tudi o prispevkih v Zaklad milosti. S temi prispevki smo želeli razveseliti Božjo Mater.

Kaj pomeni besedna zveza: Zaveza ljubezni? Kaj je hotel podpisati preprosti mož iz Montevidea. Je Zaveza ljubezni tega moža, enaka tisti naši iz leta 1914? Kdo med nami je poklican pristopiti k Zavezi ljubezni? Preden si odgovorite na ta vprašanja, vam želim povedati še besed o zgodovini.

Zgodovina zaveze ljubezni. Vprašajmo se, ali smo podobno kakor sta to storila Adam in Eva, tudi mi prelomili Zavezo ljubezni iz leta 1914? Smo ji ostali zvesti? Da, ostali smo ji zvesti. Vendar ker smo ubogi ljudje, ne povsem. Takrat jih je bilo med nami malo, ki bi Zavezo ljubezni popolnoma razumeli. Eden od teh, ki so jo razumeli je v sluhu svetosti, že v večnosti. Za svoj velik napredek v svetosti, se sedaj zahvaljuje prav Zavezi ljubezni. Drugi pa so zaostajali daleč za njim. Številni so ostali zvesti Zavezi ljubezni in so se v celoti posvetili Božji Materi. Ona je njim ostala zvesta in sicer toliko, kolikor so svojo Zavezo vzeli resno.

Božja Mati se je v našo kapelico naselila in pritegnila k sebi številne, ki so sledili zgledu mladeničev. Leta 1939, so se nacionalsocialisti naselili zelo blizu našega svetišča v Schönstattu. Zdelo se je, kot da je prišel sam hudič, ki bljuva ogenj. Tisti, ki so sklenili Zavezo ljubezni, so se popolnoma zavedali, da morajo storiti nekaj izrednega, da bi s pomočjo Božje Matere, zlomili njegovo moč. Šli so v kapelico pred Božjo Mater, in ji izročili prazen list papirja s svojim podpisom. Božji Materi so rekli: *„Ostani tu pri nas v kapelici, mi pa želimo sprejeti našo Zavezo ljubezni, globlje in resneje. Ti poskrbi, da se zlomi hudičeva moč, zlasti v bližini Svetega zakramenta, pa tudi povsod tam kjer je nastalo Schönstattsko gibanje.“*

V maju 1939, so nacisti zasedli naš študijski dom. Potem se je neke temne noči, zbrala skupina plemenitih ljudi. Okoli kapelice so oblikovali živo verigo in blaženi Devici prisegli, da noben nacist ne bo prestopil praga svetišča, razen preko njihovih trupel. Ali poznate iz zgodovine, prisego Švicarjev v Rütliju? Švico naj bi močno izkoriščali tedanji Avstrijski vladarji. Tedaj so se leta 1291, zbrali možje iz treh švicarskih kantonov v kraju Rütli in z Bogom sklenili Zavezo. Rekli so: Držali bomo skupaj. Sovražnik ne sme ostati v naši domovini. Za ta cilj smo pripravljeni preliti svojo kri.

Obe Zavezi ljubezni, prvo iz leta 1914 in drugo iz leta 1939, razumemo enako kot rütljsko prisego. Tisti, ki so takrat sklenili Zavezo ljubezni z Božjo Materjo, so ji ostali zvesti, enako kakor udeleženci prisega v Rütliju, med katerimi so nekateri zares darovali svoja življenja. Tista veriga in tisti obroč, ki so ga leta 1939, ustvarili prisotni okoli Schönstattske kapelice je simbol za vse generacije. Božja Mati je odgovorila in doživeli smo čudovite zmage nad hudičem. Nacionalsocializem je brez uspeha tlačil in preganjal Schönstattsko gibanje. Božja Mati nam je ostala zvesta, ker smo ji zvesti ostali tudi mi.

Toda Zaveza ljubezni še ni bila popolna. Popolna je postala šele 18. oktobra 1944, v koncentracijskem taborišču Dachau. Sami smo ugotavljali, da pri naši Zavezi ljubezni, še nekaj manjka. Leta 1939, smo Božji Materi povedali, da smo ji popolnoma na razpolago, tudi z življenjem. Nacizem je potem proti nam deloval z vsemi močmi.

V taborišču Dachau pa smo naredili zadnje in najvišje dejanje v Zavezi ljubezni: *„Die Inskripcijo.“* Svoja imena smo zapisali globoko v srce Božje Matere. Nismo ji samo rekli: Pripravljeni smo na vse - uporabi nas. Ampak smo jo celo prosili za več trpljenja in več bolečin, če je tako dopuščeno v Božjem načrtu. Torej, nas lahko pošljejo v plinsko celico, lahko nas izstradajo do smrti, ... S tem je Zaveza ljubezni postala popolna in Božja Mati je začela svoj zmagoslavni pohod po vsem svetu.

Ponovno pogledjmo na preprostega moža iz Montevidea. Katero listino je podpisal? Kaj pravi Ustanovna listina našega gibanja? Božja Mati, v njej prosi za našo pomoč. In prav vas, ki ste sedaj tu je poklicala, da ji pomagate izpolniti velike naloge. Zato je dobro, da jutri z Božjo Materjo sklenete Zavezo ljubezni. Toda s seboj morate prinesiti svoj šopek vrtnic. To je znamenje vaše pripravljenost, da ji pomagate. Vprašajmo se še ali smo že pripravljeni podpisati Zavezo ljubezni iz leta 1944?

Božji Materi ne moremo samo brezvoljno reči, star sem in bliža se mi smrt. Vzemi moje življenje. Kdo ima pogum, da podpiše Zavezo ljubezni? Odreči se bo moral številnim ugodnostim. Vendar bo prejel tudi veliko, veliko blagoslova. Ne samo za vas osebno, ampak tudi za vaše otroke in otroke vaših otrok, po vsej državi. Vprašam vas, kdo si upa stegniti roko po tretji stopnji Zaveze ljubezni? Potem naj prinese zares čudovit šopek vrtnic, saj prosi za križ in trpljenje.

Iz države v državo potujem samo zato, da Božji Materi pripravim procesije zmagoslavja. Skoraj bi lahko rekel, da sem državni kancler in zunanji minister Matere Trikrat Čudovite. Povsod kamor koli grem, pripravljam tla za svetišča. Toda gotovo še vedno ne veste, kaj bo Božja Mati napravila iz teh svetišč, zlasti iz tega svetišča, ki je med vami že od leta 1943?

Najprej bi najraje zaklicali z apostolom Petrom: „*Pojdi od mene, Gospod, ker sem grešen človek!*“ *Lk 5, 8* Božja Mati želi, da se v teh svetiščih, ponovi Zaveza ljubezni iz Nazareta. Odgovorimo si le na eno vprašanje: Kaj je bistvo Zaveze iz Nazareta? Tedaj vemo, kaj bomo obljubili jutri in kaj nam obljublja v zameno Božja Mati. Oprostite, nisem hotel govoriti srcu, ampak razumu. Bolj je bilo namenjeno možem.

Kašni so darovi Zaveze ljubezni?

- NESKONČNO VARNOST ŽIVLJENJA,
- NESKONČNO OBILJE ŽIVLJENJA,
- IZRAZITO VESELJE DO ŽIVLJENJA in NJEGOVA RODOVITNOST

Kakor sem preprosto začel, želim preprosto tudi končati. Rad bi prosil Božjo Mater, da sklene roke in prosi Svetega Duha, da bi mnoge med vami poklicala v Zavezo ljubezni. Rad bi vas še prosil, da molite z mano vsi, ki to čutite v sebi. „*Ne delajte si skrbi, ...*“ Moja edina želja je, da se tu sklene Zaveza ljubezni. Pogoje najdemo v Ustanovni listini: „*Jaz ljubim te, ki mene ljubijo.*“ Naj nam Božja Mati izprosi milosti, da bodo mnogi vstopili v Zavezo ljubezni in bomo postali vir blagoslova za mnoge.

4. SVETIŠČA - KRAJI VELIKIH MILOSTI

V BOŽJEM KRALJESTVU SO KRAJI, KJER JE KRISTUSOVO IN MARIJINO SONCE TOPLEJŠE IN SVETLEJŠE:

Današnji 18. maj 1948 je še posebno milosten dan za vašo župnijo. Praznujemo Schönstattski spominski dan. Vsak 18. dan meseca je za nas ne samo dan spomina, temveč tudi dan obnovitve Zaveze ljubezni, ki jo je Božja Mati dne 18. oktobra 1914, sklenila s Schönstattom. Danes pa bi jo rada tu na tem mestu, sklenila z vami in vašo župnijo. Potemtakem je to podaljšanje Zaveze ljubezni iz leta 1914.

Sedaj se hočemo na kratko spomniti, kaj smo slišali včeraj. Pred nami stoji skromen mož s šopkom vrtnic, ki bi rad podpisal Zavezo ljubezni. Vsak naj se vpraša: „*Ali sem tudi jaz poklican, da jo sklenem in podpišem.*“ Niso vsi poklicani k temu. Velika milost, ki si jo hočem izprositi je že globoko razumevanje vsega, kar nam bi Božja Mati rada podarila v svojem svetišču. Toda Božja Mati nam noče zgolj dajati daril, ampak želi od nas tudi kaj prejeti. In v tem je poseben značaj tega svetišča.

Ko je ljubi Bog ustvarjal svet je človeka ustvaril po svoji podobi. Moškega v predpodobi Odrešenika in žensko v predpodobi Božje Matere. Kakor je Božja Mati v skrivnostnem odnosu do Odrešenika, tako bi morala biti v medsebojnem odnosu tudi mož in žena v zakonu. Sveti Pavel primerja odnos med Odrešenikom in Cerkvijo, odnosu med možem in ženo v krščanskim zakonom.

Za nas to pomeni, da naj bosta naš Odrešenik in njegova Mati, središče našega življenja. Odrešenik je veliko sonce. Ob njem se je vnela Marija, ki je malo sonce. In kakor sonce sije kdaj močneje in kdaj šibkeje, tako različno na tem svetu, sijeta tudi sonci Odrešenika in Božje Matere. Na svetu imamo okolja v katerih dozorevajo bogatejši in lepši sadovi ter okolja, ki se zdijo manj rodovitna ali nerodovitna.

Tako je tudi v Božjem kraljestvu. Tam kjer je veliko Kristusovega sonca, tam je veliko krščanskega življenja. V Božjem kraljestvu so tudi kraji, kjer sijeta obe sonci, sonce Kristusa in sonce Marije. Takšne kraje imenujemo milostne kraje. Takšen kraj milosti imate tu pri vas v vaši sredi. Tukaj je toplota obeh sonc močnejša, kot na drugih krajih. Tukaj sonci sijeta toplejše, svetlejša in rodovitnejša. Kaj to pomeni? Nekje molim z veliko predanostjo in gorečim srcem. Potem pa pridem sem in tu v svetišču molim prav tako. Kje bom prejel več milosti? Seveda tam kjer sonci sijeta močneje.

Obstajajo zdravilišča za različne bolezni. Zdravilišča obstajajo tudi za dušne bolezni. Takšno posebno zdravilišče za dušne bolezni je vaše svetišče. Kakšne posebne romarske milosti, daje Božja Mati tu v tem svetišču? Spomnite se na moj včerajšnji govor o Zavezi ljubezni, ki sta jo Adam in Eva sklenila z Bogom. Adam in Eva sta to Zavezo ljubezni prelomila. Prav zaradi tega greha, vse njune potomce vključno z nami, teži neka globoka otožnost. Iz tega se vidi, da se je njun greh prenesel na vse njuno potomstvo.

Zemlja je po tej prelomitvi Zaveze, postala pusta dolina podobna puščavi. Vendar je Bog po več tisočletjih z Devico Marijo sklenil novo Zavezo ljubezni. Devica Marija je tej Zavezi ostala zvesta. Sklenila jo je tudi v imenu nas. Kasneje leta 1914, še svojo Zavezo s Schönstattom in leta 1943, tu z vašo župnijo.

Kaj si želi Božja Mati v tem vašem svetišču? Božja Mati želi spet vzpostaviti stanje, kakršno je bilo nekoč v raju. Želi nam pomagati doseči raj, kakršnega sta uživala Adam in Eva pred padcem. Kakšna je bila glavna značilnost tega raja? Adam in Eva sta živela v posvečujoči milosti, globoko zakoreninjena v Božjem srcu. Bog je z njima govoril tako, kakor mi govorimo med seboj.

Prva velika milost, ki nam jo želi ljubi Bog tu podariti je, **da v srcu Božje Matere, najdemo svoje zavetje**. Božja Mati je preostanek raja in je tudi njegov sad. Kjer koli se pojavi, nam želi prinesiti raj in iz nas narediti ljudi, ki ta raj uživajo. Ljudje, ki ji prisluhnejo pričujejo, da so odtlej globoko zasidrani v Božjem srcu.

Kakšna je druga značilnost človeka v raju? Ta človek ni poznal hudobnega poželenja, zato je med nagonskim in duhovnim človekom, obstajala popolna harmonija. Božjo Mater vidimo pred seboj kot Brezmadežno devico - Imakulato. Kako pa kaže nam? „*Oh, dve duši bivata v mojih prsih ...*“ Piše neki pesnik. Rad bi delal dobro, a delamo slabo. Ena duša nas se vleče navzgor, druga pa navzdol. Adam in Eva sta bila pred padcem srečna. Ob tem, ko nam Božja Mati tu sije kot majhno sonce ob velikem soncu, bi nam želela podariti še veliko milost dušnega spreobrnjenja. V njej in prek nje v Odrešeniku, postajamo ljudje raja. **Druga velika milost**, ki jo tu prejmemo je, **milost našega notranjega spreobrnjenja**.

In še tretja milost. Ponovno pogledimo v raj. Adam in Eva naj bi rodila otroke in istočasno uživala življenje v Božji milosti. Tako bi bila rodovitna na edinstven način. Prvič v bioloških otrocih in drugič v duhovnem starševstvu. **Tretja velika milost**, ki jo želi Božja Mati podariti na tem mestu je, **naša dvojna rodovitnost**. Najprej jo moramo razumeti kot duhovno rodovitnost, vendar obenem tudi kot biološko rodovitnost.

Tu v tem vašem svetišču, sijeta veliko Odrešenikovo in malo Marijino sonce topleje in svetlejšje, kot na drugih krajih. Ali se hočemo zares prepustiti sončnim žarkom trojne milosti tega svetišča, ki nas želijo sredi pekla vsakdana, preoblikovati v ljudi raja? Tudi dandanes obstajajo ljudje pekla in, če si vsi ne prizadevamo postati ljudje raja, bomo že jutri postali ljudje pekla. Kaj naj prinesemo s seboj, da nas Odrešenik in Božja Mati obsijeta vsak s svojim soncem? Tri stvari imejmo s seboj:

- Hrepenenje po duhovnem zavetju pri Bogu.
- Hrepenenje po raju in so bivanju v njem, ki je v hrepenenju po notranji čistosti in duhovni povezanosti.
- Hrepenenje po duhovni in telesni rodovitnosti. Vse ljudi nenehno izročajmo v Zavezo ljubezni.

Tako naj bi izgledal naš šopek vrtnic. In zdaj hočemo trdno zaupati, da nam Božja Mati podari to trojno milost in naše življenje napravi rodovitno. V svetišče lahko pridemo tisočkrat toda, če s seboj ne prinesemo veliko mero zaupanja, tedaj ne moremo pričakovati, da nam bo Božja Mati podelila te milosti.

Zdaj poslušajte, kaj pravi legenda o blaženem Hermannu Jožefu. Njegovi starši so bili revni. Ko je gledal kako so drugi otroci v šoli oblečeni in kakšen kruh jedo, je večkrat postal žalosten. Med sošolci se je odlikoval po veliki ljubezni do Božje Matere. Sčasoma se je navadil, da je vse te svoje male in velike stiske, zaupal Božji Materi. Povedal ji je, da so njegovi tovariši bolje oblečeni in jedo večje kose kruha, ki je za povrh še namazan z maslom. Zaupno ji je rekel: „*Ti moraš poskrbeti za to, česar mi moji starši ne zmorejo priskrbeti.*“ To svojo otroško prošnjo ji je izrekel večkrat, zlasti pred njeno sliko v samoti domače cerkve.

Božja Mati mu je nekoč spregovorila: „*Poglej tisti kamen, dvigni ga in pod njim boš našel, kar potrebuješ.*“ Mali Jožef je tudi res našel kar je potreboval, ker je slepo zaupal. Drugi otroci so mu skrivaj sledili in ga opazovali skriti v spovednici. Ko je mali Jožef že odšel, so šli in tudi oni in dvignili tisti kamen, vendar pod njim niso našli ničesar. V čem so se mali Jožef in drugi otroci razlikovali? Malega Jožefa je poklicala Božja Mati in pristopil je poln zaupanja. Danes mi tu ne potrebujemo tistega kamna, kajti vemo kaj nam želi Božja Mati podariti. In kaj naj ji s seboj v svetišče prinesemo mi? **Predvsem veliko mero zaupanja.** „*Mater habebit curam!*“ oz. „*Mati poskrbi!*“ za ostalo.

Spet pomislimo na naš šopek vrtnic. Biti mora različnih barv. Vsebovati mora: veliko in močno zaupanje; globoko hrepenenje po zavetju pri Bogu; hrepenenje po notranjem spreobrnjenju; resno prizadevanje za vse dobro in plemenito. Moral bi vam še veliko povedati. Vse neizrečeno vendar potrebno, vam bo povedala Božja Mati. Tako danes tu ne bo le dan spomina, ampak tudi velik dan milostni.

DVE SIMBOLIČNI PODOBI: Pred seboj imejmo dve podobi. Iz našega malega svetišča, teče v temno noč, morje luči. Drobne lučke prodirajo v temo in jo želijo povsod premagati. In Božja Mati, ki tu stanuje je svoje ime zapisala na pročelje svetišča. Napisala je: „*Mater Ter Admirabilis*“ oz. „*Mati Trikrat Čudovita.*“

Še druga podoba je pred nami. Gre za apokaliptično podobo Žene, ki jo obdaja svetloba sonca. Na glavi ima krono iz zvezd in pod njenimi nogami leži Mesec. Takoj, ko se ta Žena nekje pojavi je že na tem mestu njen nasprotnik hudič, s spremstvom pomočnikov. In začne se boj. Ta dva nasprotnika, se nenehno borita drug z drugim. Na eni strani Žena obdana s soncem in na drugi strani hudič. *prim Raz 12, 1-18*

Tu spredaj na kapelici imate napis: „*Desciende, Maria!*“ oz. „*Pridi, Marija!*“ Vaš tukajšnji častitljivi župnik je že 11. oktobra 1937, popolnoma spontano položil župnijo pred noge Matere Trikrat Čudovite in ji jo posvetil. Ljuba Božja Mati je na to posvetev odgovorila. Leta 1943, se je spustila v to svetišče in ga vzela v posest.

Ne tako dolgo nazaj, bilo je avgusta lansko leto, smo se na tem mestu zbrali k slovesnosti. Molili in vzklikali smo enako, kot smo vzklikali 18. oktobra 1914, v Schönstattu. „*Desciende, Maria!*“ oz. „*Pridi, Marija!*“ Božja Mati želi biti tu med nami in nastopati kot apokaliptična žena, da zlomi moč hudiča in oblikuje državo katoliških ljudi.

Leta 1943 je Mati Trikrat Čudovita s to župnijo sklenila prvo Zavezo ljubezni. Ta Zaveza ljubezni je enaka tisti, ki je bila sklenjena v Schönstattu leta 1914. Božja Mati se je zavezala, da se bo tu nastanila in začela tudi od tu gibanje prenove Cerkve in sveta. Uporabljati želi voljna orodja, ki se ji prostovoljno ponudijo za delo. K delu kliče vsakega izmed vas.

„*Desciende, Maria!*“ oz. „*Pridi, Marija!*“ To je naš vzklik, ki Božjo Mater ponižno prosi naj pride. In Božja Mati nam odgovarja: „*Dragi otroci, iz nebes se spuščam v to kapelico!*“ Toda Ona obenem zahteva, da se tudi mi povzpne k njej. Pričakuje in išče preproste ljudi v tej župniji, ki želijo z Njo skleniti Zavezo ljubezni, kot so jo sklenili mladi fantje v Schönstattu.

Bo Božja Mati slišala vaš odgovor? Na svetu se danes sliši toliko glasov lažnih prerokov in odrešenikov, da glasu pravega Odrešenika in glasu njegove Matere, skoraj ne slišimo. Toda vsi, ki so pripravljeni slišati njuna glasova, slišijo ti dve sporočili:

prvo sporočilo: SPOROČILO o DAROVIH, ki jih PREJMEMO od BOŽJE MATERE v ZAVEZI LJUBEZNI

- varnost življenja;
- polnost življenja;
- veselje do življenja;
- rodovitnost življenja;

drugo sporočilo: **SPOROČILO o DAROVIH, ki jih mi DAJEMO BOŽJI MATERI v ZAVEZI LJUBEZNI**

- naše srce;
- naše sodelovanje in pomoč pri premagovanju satana in pri vzpostavljanju Božjega kraljestva v naših srcih, v naših družinah, v naših službah, pri naših prijateljih in povsod tam kjer se nahajamo;
- bridkosti naših preizkušenj;

Božja Mati nas ne želi le obdarjati, ampak obenem pričakuje, da bo obdarovana tudi ona. To pomeni, da pričakuje našo pomoč, da se bo njena ljubezen lahko širila. Pomagamo ji samo s pomočjo našega nepremagljivega zaupanja, da so vse naše preizkušnje, del Božjega načrta z nami. Želi, da ji darujemo bridkost teh naših preizkušenj.

To je Zaveza ljubezni, ki jo Božja Mati želi danes skleniti z vsakim izmed nas. To Zavezo ljubezni lahko primerjamo z Zavezo, ki so jo z Bogom sklenili plemeniti ljudje iz švicarske konfederacije. Bogu so prisegli, da bodo iz Švice izgnali Avstrijce, ki so jih hudo stiskali. Pred Bogom in domovino so prisegli, da so v ta namen pripravljali darovali svojo kri in svoje življenje. In uspeli so!

Morda niti ne čutimo, da živimo v prevratnih časih. V zgodovini sveta skoraj ni bilo obdobja, ki bi bilo tako negotovo, kot je negotovo današnje. Po pravici imenujemo današnji čas, čas atomske bombe. Zgodbe iz Japonske nas pretresejo.

Ob premišljevanju varnosti v našem življenju, si lahko priznamo, da prevladuje večplastna negotovost:

- negotova je naša vera;
- negotova je naša morala;
- negotovo je naše ekonomsko stanje;
- negotovo je naše zdravje;

Živimo v času, ko smo se oddaljili od Boga. Pogosto slišimo parolo: „Religija je opij za ljudstvo!“ Običajno zraven še vzklik: „Stran z religijo, proč z Bogom!“ Širi se prepričanje, češ da je vera v Boga glavna ovira, da bi zemljo spremenili v raj. Morda smo danes še odporni na te ideje, toda naša vera že doživlja pretrese. Zdi se, da Bog spi. Povsod je veliko vpijočih krivic in ni redko, da so zelo preizkušani ravno tisti, ki so ostali zvesti Bogu. Nenehno nas gloda nas tudi vprašanje, zakaj je toliko revščine na svetu?

Tudi sveti Avguštin je izkusil ta mučna vprašanja slehernega pravega vernika. Svetovno zgodovino je po premisleku primerjal z veliko preprogo. Na spodnji strani preproge, vidimo velik nered vozlov. To je podoba sveta, ki jo vidimo mi. Danes vse to doživljamo, na zelo nazoren način. Sveti Avguštin pokaže tudi na drugo stran, pokaže na čudovito harmonijo. To je dano videti le tistim, ki za vsemi dogodki vidijo dobrohotno modrost in delovanje Boga Očeta.

Ali morda ne poznamo ljudi iz svojih vrst, ki so imeli v preteklosti močno vero in so bili nosilci katoliškega življenja? Kje so ti ljudje danes? Kakšno pohujšanje dajejo, če so morda celo zapustili Boga in svojo vero! In kaj človeka, ki je tako odpadel čaka po smrti?

Božja Mati želi vsem tistim, ki z njo sklenejo Zavezo ljubezni, podariti življenjsko varnost. V Schönstattu so v Prasvetišču okoli milostne podobe Božje Matere, izpisane enake besede kot tu pri vas v vašem svetišču: „*Servus Mariae nunquam peribit.*“ oz. „*Sodelavec Marije, se ne pogubi.*“ To pomeni, da ima ta, ki je z Božjo Materjo sklenil Zavezo ljubezni gotovost, da pride v nebesa. Očetje, matere in vsi, ki nosite odgovornost za vaše potomce in, ki živite v zaskrbljenosti kaj bo z njimi, ko bodo odšli v svet. Obstaja le en pravi nasvet, ki pomaga: Poskrbite, da bodo vaši otroci z Božjo Materjo sklenili Zavezo ljubezni. To je najboljši način za ohranitev njihovega religioznega življenja in obenem gotovost, da bodo prišli v nebesa. Ohranitev njihove žive vere je največja milost, ki jo lahko prejmejo. Odkar razumem to skrivnost, poznam samo eno nalogo. Ta moja naloga je pripeljati vse, ki mi jih je zaupal ljubi Bog, k sveti Božji Materi.

Poglejmo še enkrat na svoje življenje. Vidimo in doživljamo veliko moralne popustljivosti. Niso prelomljene samo prve tri Božje zapovedi, ampak tudi vse ostale. Zdi se kot, da Božje zapovedi sploh ne veljajo več. Upravičeno se lahko bojimo, da bomo tudi mi postali žrtve teh pogubnih tokov v svetu. Veliki možje in žene nam govorijo, da je za kristjana edino zanesljivo sredstvo rešitve, Zaveza ljubezni z ljubim Bogom in Božjo Materjo.

Pomislimo tudi na ekonomsko negotovosti naše družine in naših otrok. Danes ni več nobene absolutne varnosti. Dosedanji družbeni red, se lahko sesuje od danes na jutri. Banke v katerih hranimo svoj denar, se lahko nenadoma zaprejo. Vse te stvari smo v Evropi izkusili že nekajkrat. Danes si bogat, jutri si že revež. Mnogi se predajajo zabavam in nočejo videti nevarnosti. Tudi tu je edino varovalno sredstvo za nas Zaveza ljubezni. Tako kot je Božja Mati pomagala na svatbi v Galilejski Kani in meni osebno v Dachau, bo pomagala tudi vam, saj ste z njo sklenili Zavezo ljubezni.

To je modrost vernih ljudi, nabrana v stoletjih preizkušenj: *„Servus Mariae nunquam peribit.”* oz. *„Sodelavec Marije, se ne pogubi.”* Po Mariji nam Zaveza ljubezni daje varnost življenja, polnost življenja, veselje do življenja in tudi njegovo rodovitnost.

V 2. svetovni vojni, ki se je nedavno končala, sem bil tri leta in pol zaprt v koncentracijskem taborišču Dachau. Tam sem se večkrat spominjal vseh duš, ki so mi bile zaupane in so bile nenehno izpostavljene različnim življenjskim nevarnostim. Kljub vsemu sem ostala miren in si zaradi njih, niti za trenutek nisem delal skrbi. Napolnjevalo me je prepričanje, da jih varuje Božja Mati, s katero so sklenili Zavezo ljubezni.

Končujemo dan v katerem ste verniki župnije Nueva Helvecija, z Božjo Materjo in ljubim Bogom sklenili Zavezo ljubezni. Sklenili ste jo za vas, vaše družine, vašo župnijo in za ves Urugvaj. Rad bi končal z molitvijo, ki sem jo napisal in veliko molil leta 1937, ko je vaš župnik vso vašo župnijo položil pred noge Božje Matere in jo njej tudi posvetil. Molil sem jo leta 1943 v času, ko je vaša župnija z Božjo Materjo prvič sklenila Zvezo ljubezni. Prosim vas, da jo sedaj molite z menoj:

*„S Teboj Božja Mati smo sklenili Zavezo ljubezni.
Naj ostane trdna, kot bi bila ulita iz brona.*

*Vemo, da smo v varnem in zanesljivem zavetju,
zato se ne bojimo divjanja vesoljnega potopa.*

*Ti nas boš vse zmagoslavno pripeljala domov k Očetu,
kjer bomo vso večnost peli pesem Jagnjetu.*

*Trdno verjamemo, nikoli ne propade ta,
ki ostane zvest Zavezi ljubezni s Teboj. Amen!”*

